

Universitätsbibliothek Paderborn

Liber De Prudentia Ivstorvm

Juan <de Jesús María>

Coloniae Agrippinae, MDCXIV

Cap. XIII. Docet diuersos motus naturæ, & gratiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46940](#)

meas. Ego noui quid expediat vobis: nunc vos reficiam ad duodecim fontes aquarum, & septuaginta palmas in E-lim, nunc inter deserti arenas, vos siti-re patiar, vt quæratis, & diligatis me. Probabo vos filios meos, & examina-bo, sicut examinatur argentum, ex quo formantur vasa electionis, ad ministe-rium templi mei. Et postquam vos, modico tempore probauero, recorda-ber vestri, miserans adolescentiam vestram, & laudans fidem & charita-tem desponsationis vestræ: quia fide-lissimè secuti estis me in deserto aridi-tatis, in terra, quæ non seminatur.

CAP. XIII.

*Docet diuersos motus naturæ, &
gratia.*

CONSIDERATE vos ipsos, fi-lij mei, qui, quasi Rebecca, duos populos bellantes in utero uno porta-tis: vt animales affectus spiritui subij-cientes vocemini, & sitis pacifici filij Dei. Natura quærit exaltari, & ambu-lare, sicut vanæ filiæ Sion extento col-lo; ad ostensionem vanitatis suæ. Gra-tia qua-

tia quærit humiliari sub potenti manu
Dei, & hominibus vilos apparere. Na-
tura cupit diuitias, & commoditates,
vt inueniat consolationem. Gratia cu-
pit inopiam, & incommoda, reuens
in hoc mundo consolari. Natura quæ-
rit oceasiones vanè, & superfluè lo-
quendi, vt hominibus placeat. Gratia
quærit occasions tacendi, vt soli Deo
probetur. Natura desiderat familia-
ritatem, & conuersationem homi-
num. Gratia desiderat solitudinem, &
absconditam communicationem me-
am. Natura optat curiosa, & noua sem-
per scire, ac inuenire. Gratia optat
simplicem, & castam eruditionem me-
am. Natura appetit dulcia, & lauta cō-
nūnia. Gratia requirit vilia pauperum
alimenta. Natura cupit diù viuere:
Gratia putat lucrum, citò mori. Natu-
ra odit psalmódiam, vigiliam, & ora-
tionem: Gratia lætatur Ecclesiæ cantu,
nocturnis suspiriis, & orationibus. Ec-
ce filij, quām longè discrepant natura,
& gratia. Certè sicut exaltantur Cæli à
terra, sic exaltantur viæ mæ à vijs ve-
stris. Vos ergo, si desideratis eò ascen-
dere,

dere, quò ascendit diuina gratia mea,
vt fons aquæ salientis in vitam æternam,
motus naturæ corruptæ reprimite,
& legem spiritus mei purissimo
corde seruate. Exercete gladium spiri-
tus, quod est verbum Dei, & animales
affectus viriliter resecate. Estote filij
columbæ deargentatæ, cuius præmia,
posteriore tempore ventura, sunt in
pallore auri, quo gratiæ merita in re-
gno meo remunerantur. Recedite ab
ædificatoribus Babel, cuius culmen
numquam pertinget in Cælum. Ego e-
nim descendam, vt videam ciuitatem,
& turrim, quam ædificant filii Adam,
naturæ motibus incitati: & confun-
dam linguas, & cogitationes eorum
oppositas mansuetudini meæ. Vacate
potius, & sine strepitu malleorum, æ-
dificate taciti ruinas Ierusalem, quas
per gratiam meam, implere desidero.
Discernite in vobis ipsis, quid gratia
suggerat contra naturâ, quasi explora-
tores vigiles in turri Libani, que respi-
cit cōtra Damascū, Vrbē inimicā, almę
Ciuitatis meę. Et ego vos instruā in ui-
cta fortitudine militiæ meę; & habebo
inter dulcissimos filios meos. C A P.